

## Kevätmiikkula Viekijärvellä

Perinteistä Kevätmiikkulan praasniekkaa eli Pyhän Nikolaoksen kevätjuhlaa vietettiin Viekijärvellä 8.—9. päivinä toukokuuta. Viekijärven tsasouna on pyhitetty juuri Pyhän Nikolaoksen muistolle.

Näin paikalliset ortodoksit ja seurakunta vaalivat Viekijärvellä vanhaa ortodoksista praasniekkaperinnettä.

Rukoushuoneessa toimitettiin aattoiltana juhlagiglia ja juhlapäivän aamuna oli vedenpyhitys ja juhraliturgia. Jumalanpalvelukset toimitti kirkkoherra Olavi Tajakka v.t. kanttori Maria Ylä-Jussilan avustamana.

Vedenpyhitystä seuraamassa oli Jokiviekin oppilaita paikkakunnan ortodoksien lisäksi. Liturgian jälkeen pidettiin Irinja Suonmaan kodissa agabea eli rakkauden ateria kirkkokahveineen. Tilaisuudessa laulettiin pääsiäislauluja, Feodosia Savinainen esitti itkuvirsiä ja rovasti Tajakka puhui praasniekan merkityksestä toivoen karjalais-ortodoksin perinteiden vaalimisen säilyvän tulevienkin sukupolvien keskuudessa.

16.5. kävi KSS:n lähetystö Boris Karppele, Pertti Virtaranta ja Kosti Pamilo onnittelemällä 70 vuotta täyttävän professori Matti Kuusen luona. Puheen piti Kosti Pamilo. — Tämä lähetystö oli tietävästi ainoa, minkä päivänsankari otti vastaan.

## Merkkipäiviä

80 vuotta täytti arkkitehti Ivan Kudrjatzew 13.4. Hän on tehnyt mittavan työn ortodoksisen kirkkoarkkitehtuurin alalla maassamme. Hänen tunnetuimmista töistään mainittakoon vain Pyhän Eliaan kirkko Helsingin ortodoksisella hautausmaalla, kasanilaisen Jumalanäidin ikonin muistoksi pyhitetty kirkko Järvenpäässä sekä ehkä maineikkain luomus, Uuden Valamon kirkko Heinäveden Papinniemessä. 1960-luvulla Kudrjatzew perehtyi syvästi Uspenskin katedraalin rakennusvaiheisiin ja historiaan johtaessaan pyhäkön entistämistöitä.



70 vuotta täytti Juhani Tuomela 17.5. Kajaanissa. Hän on syntynyt Suojärvellä. Asevelvollisuuden hän suoritti Karjalan kannaksella jääkärijoukoissa. Nuoruusvuotensa hän työskenteli kotitilallaan aina talvisodan syttymiseen saakka. Tuomela osallistui molempiin sotiin rintamajoukoissa.

Heimolehti Karjala ja karjalaisuus kuuluvat Tuomelan mukaan yhteen ja myös Karjalan Heimo on hänelle sangen läheinen. Pitkäaikainen valokuvaharrastus on tuonut hänen kokoelmaansa yli tuhat valokuvaa.

Juhani Tuomelalla on sotien aikaisten kunniamerkkien lisäksi mm. SVR 1. kultaristein, Karjalan Liiton kultainen ansiomerkki ja Karjalan Sivistysseuran ansiomerkki.



## GUSTAV ERNESAKS, laulun isä, täyttänyt 75 vuotta

Maineikas virolainen musiikki- ja kuoromies Gustav Ernesaks saavutti hiljan 75 vuoden iän. Hän on syntynyt 12. päivänä joulukuuta 1908 Harjumaalla. Ernesaks loi mahtavan laulujuhlaperinteen jo ennen sotia ja on arvostettu ja kunnioitettu kulttuurihenkilö tämän päivän Virossakin. Tuhannet laulajat ja kuorolaulun ystävät nimitävät häntä kotoisen kunnioittavasti laulun isäksi. Ansioitaan Gustav Ernesaks on saanut mm. Lenin-palkinnon ja on sosialistisen työn sankari.

Viisi oopperaa, Tormide rand (Myrskyjen ranta), noin 300 kuorolaulua, elokuvamusiikkia, soololauluja ja lastenmusiikkia — tällainen on suuren mestarin puoli vuosisataa kestäneen tuloksellisen työn skaala. Gustav Ernesaksin laulut ovat kansalle läheisiä sisältönsä ja sointuvuutensa ansiosta.

Luettelo lauluista mies- ja naiskuoroille, aloitteleville laulajille ja laulutaitteen mestareille sekä amatööri- ja ammattiyhtyeille on pitkä. Jokaisen kuoron ohjelmistossa Gustav Ernesaksin sävellyksillä on erityinen paikkansa. Ja kaikki kuorot ja kaikki kuorolaulun ystävät arvostavat laulua Isänmaani — rakkauteni, josta on tullut eräänlainen laulujuhlien epävirallinen hymni. Ernesaks sävelsi sen, kuten myös Eestin sosialistisen neuvostotasavallan hymnin, sodan aikana Jaroslavissa.



Karjalan Sivistysseuran puolesta Paavo Suonista kävivät onnittelemassa prof. Eijo Vesanen, kunniapuheenjohtaja Boris Karppele ja maisteri Huoti Koski (kameran takana Sakari Vuoristo).

## Paavo Suoninen 50-vuotias

Karjalan Liiton toiminnanjohtaja Paavo Suoninen täytti 50 vuotta 10.4. Helsingissä. Hän on syntynyt Ruskealassa, Laatokan Karjalassa. Paavo Suoninen on omistanut koko elämänsä karjalaisuudelle ja tekee leipätyötäänkin tämän aatteen parissa.

Merkkipäivänään lehdistölle antamissaan haastatteluisa Paavo Suoninen toteaa, että karjalaisuus elää ikuisesti. Karjalaisuuden voimaa kuvastaa jo sekin, että Karjalan Liiton jäsenjärjestöjen määrä ja jäsenluku ovat viime vuosina selvästi kasvaneet. Suonisen mukaan kyseessä on yleismaailmalliseksi luonnehdittava ilmiö, etnisten ryhmien esiinmarssi.

Eestin neuvostotasavallan valtiollinen akateeminen mieskuoro ja Gustav Ernesaks ovat hyvin lähellä toisiaan. Akateeminen mieskuoro on jo neljä vuosikymmentä ollut Eestin parhaimpia ammattikuoroja, ja se on maailmankuulu.

Säveltämisen ja kuoronjohtamisen lisäksi Ernesaks on ollut kaikkien sodanjälkeisten laulujuhlien sielu, niiden väsymätön alkuunpanija ja johtaja. Hänen vaatimuksestaan aloitettiin uuden laulukentän ja laululavan rakentaminen ja perustettiin erikoinen kuoronjohtajien kuoro pysyväksi kuoromuusikkojen ammattitaidon kohentamiskurssiksi.

Gustav Ernesaks on ollut Tallinnan valtiollisen konservatorion kuorokapellimestariopin laitoksen professori yli kaksikymmentä vuotta. Hän on kasvattanut monia

Karjalaisuuden kannalta olennaisena Suoninen pitää siirtokarjalaisten ja erityisesti heidän jälkeläistensä yhteyksiä Pohjois- ja Etelä-Karjalan väestöön, kantakarjalaisiin. Tässä Karjalan liitolle on työmaata, josta ei aina ongelmakaan puutu.

□ □ □

Karjalan Sivistysseuran edustajat Boris Karppele, Eijo Vesanen, Huoti Koski ja Sakari Vuoristo kävivät onnittelemassa päivän sankaria ja luovuttivat samalla muistolahjana Itä-Karjalan pienoislipun. Suoninen totesi vastauspuheessaan olevansa itsekin Karjalan Sivistysseuran jäsen ja Karjalan Heimon innokas lukija. Yhteistyö KSS:n ja Karjalan Liiton välillä tulee jatkumaan saumattomana.

huomattavia kuorokapellimestareita ja opettajia, joista itsestään on jo tullut professoreita ja dosentteja. Heistä mainittakoon kansantaiteilijat Variste, Vahter, Uiho, Areng, Järvelä ja Oja. Maestron kasvatteja voi tavata Tarton kuorosten johdossa (Ritsing), Viljandissa (Laikre ja Moks), Pärnussa (Traks).

Gustav Ernesaks osaa kerätä ympärilleen ahkeraa ja kyvykästä nuorisoa. Akateemisen mieskuoron arkista aherusta johtaa jo seuraava kapellimestaripolvi, Oja ja Areng. Kokeneiden laulajien johdolla toimivat poikakuoro ja nuorisokuoro. Akateemisella mieskuorolla ja kuoroyhdistyksellä on nyt Tallinnassa oma Laulutalo. Päivänsankarin tarkoitus on, että siitä tulee todellinen kuorokulttuurimme keskus.

94 vuotta täytti Akulina Inkeroinen o.s. Kuha 4.6. Hämeenlinnassa ja Olga Kukkotarha o.s. Ignatjev 11.6. Janakkalassa. Molemmat ovat kotoisin Salmista.

94 vuotta täytti Martta Kujala o.s. Smirnov 8.6. Valkeakoskella. Hän on kotoisin Impilahdelta.

90 vuotta täytti Anna Vornanen o.s. Shemeikka 28.5. Joensuussa ja Feodor Härkönen täyttää 21.6. Heinäkylässä. He ovat kotoisin Suistamolta.

85 vuotta täytti kansakoulunopettaja Anni Keynäs 7.5. Helsingissä. Hän on syntynyt Repolassa.

50 vuotta täytti rakennusinsinööri Yrjö Jukola Kuopiossa. Isän mukaan sukujuuret ovat Mäntyselän pitäjistä, Aunuksesta ja äidin mukaan Suojärveltä.

50 vuotta täytti amanuenssi Kalevi Keynäs Tvärminnessä 12.5. Isän mukaan sukujuuret ovat Vienan Vuokkiniemeltä ja äidin mukaan Aunuksen Repolasta.



## Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Jääkärikenraali, kirjailija Kurt Martti Wallenius kuoli 5.5. Helsingissä. Hän oli syntynyt 25.7.1893 Kuopiossa.

Wallenius pääsi ylioppilaaksi Kuopion klassillisesta lyseosta 1912 ja valmistui filosofian kandidaatiksi Helsingin yliopistosta vuonna 1915. Samana vuonna hän liittyi 27. jääkäripataljoonaan. Vuosikymmenen loppupuolella Wallenius toimi erilaisissa sotilastehtävissä Suomessa, Ruotsissa ja Saksassa. Vapaussodan aikaan hän oli mm. koillisrintaman sotatoimien johtajana.



Wallenius jatkoi sotilauraansa Lapin I Rajavartiopataljoonan komentajana ja vuonna 1920 Petsamon retkikunnan ylipäällikkönä. 1922 Wallenius määrättiin Viipurin rykmentin pataljoonankomentajaksi, 1924 Pohjanmaan jääkäripataljoonan komentajaksi, 1925 sotaväen päällikön esikuntaan ja lopulta vuonna 1927 yleisesikunnan päälliköksi. Wallenius toimi myös sotaväen päällikkönä, ja vuonna 1930 hänet ylennettiin kenraalimajuriksi.

Wallenius erosi armeijasta samana vuonna ja ryhtyi toimimaan Lapuan liikkeessä, jossa hän oli pääsihteerinä 1931—32. Hän osallistui myös Mäntsälän kapinaan.

Myöhemmin hän siirtyi liikealalle ja toimi Kaukoidässä Japanin hallituksen kutsusta. Ennen talvisotaa Wallenius oli sotakirjeenvaihtajana Kiinan sodassa ja Saksan—Puolan sodassa. Talvisodassa Wallenius johti Lapin ryhmää.

Sotien jälkeen Wallenius keskittyi kirjoittamiseen, joskin hänen esikoisteoksensa Ihmismetsästäjiä ja erämiehiä ilmestyi jo vuonna 1933. Vuonna 1938 hän oli lisäksi julkaissut Kaukoidän kuvauksen Japani marssii. Talvisodan jälkeen Wallenius laati A. Hämäläisen kanssa kuvauksen Lapin sodasta. Varsinaisen kirjailijanuransa ensimmäisiä taiteellisia voittoja hänelle oli tarinakokoelma Emäpuu kertoo, joka ilmestyi 1942. Yhdeksän vuotta myöhemmin ilmestyi eräelämäkuvaus Vanhat kalajumalat. Walleniuksen pääteos on vuonna 1952 ilmestynyt Miesten meri, joka käännettiin useille kielille. Makreeta, merensoutajan vaimo ilmestyi 1959.

Rovasti, teologian tohtori h.c, kirjailija Jaakko Haavio on kuollut. Hän syntyi 4.7.1904 Tonttijärvellä. Valmistuttuaan hän toimi pappina Yläneellä 15 vuotta ja Maariassa 19 vuotta. Teologian kunniaohtorin arvon hän sai 1973. Pappisuransa aikana hän julkaisi kolmisenkymmentä teosta ja oli mukana parinkymmenen toimittamisessa. Hänen runoteoksistaan tärkeimpänä pidetään 1968 ilmestynyttä Postillaa.

Jaakko Haavio julkaisi myös päiväkirjoihin pohjautuvan moniosaisen muistelmateoksen.

Jatkosodan aikana Jaakko Haavio toimi ensin Repolan varuskuntapastorina ja määrättiin sitten Jämsään Itä-Karjalan sotilashallintoesikunnan opettajaleirille. Siellä hän toimi uskonnon ja etiikan lehtorina. Opettajakuntaan kuului myös silloinen pappismunkki Paavali, nykyinen Karjalan ja koko Suomen arkkipiispa.

Laitos oli perustettu Itä-Karjalan koulujen entisten opettajien täydennyskoulutusta varten. Mukana oli aunukselaisia, vienankarjalaisia, vepsäläisiä, lyydiläisiä, inkeriläisiä ja tveriläisiä.

Johannes Metsäranta kuoli Kuopiossa 8.6. Hän oli syntynyt Salmassa 14.6.1884 ja olisi vajaan viikon kulluttua saavuttanut sadan vuoden iän.

Eläkeläinen Sulo Kujanpää kuoli 18.5. Helsingissä. Hän oli syntynyt 21.10.1911 Forssassa ja toimi hyvin kauan Maunulan koululla, Helsingissä.

Avioliiton kautta hänestä tuli suojärveläisten ja ortodoksien vävy, jonka tehtävän hän täytti esimerkillisellä tavalla. Hän osallistui karjalaistoimintaan ja oli auttamassa myös vaimoan ortodoksisessa työssään.

Sulo luki paljon ja usein pohdiskeli lukemisiaan ja etsi sieltä totuutta. Urheilua hän seurasi koko ikänsä ja muisti kaikki ennätykset ja menestymiset olympialaisissa. Hän kuului myös Karjalan Heimolehden ystäviin. Kehui sisältöä, jos aihetta oli ja nosti varoittavan sormensa, jos moitteelle sijaa löytyi.

Sulo siunattiin 2.6. luterilaisiin menoin Helsingin ortodoksisen hautamaan kirkossa. Yli sadan hengen saattojoukko kunnioitti Sulon muistoa palavat tuohukset käsissään. Lisäksi kuultiin ortodoksisen kirkkokuoron lauluja ja näin molempien kirkkokuntien kauniit tavat olivat mukana Suloa saattamassa. Vainajaa jäi suremaan puoliso, tytär ja poika bunukkoineen. **KP**



Agronomi, maat. ja metsät. maisteri Konstantin (Kosti) Fadjonen kuoli 1.4 Tmpereella. Hän oli syntynyt 3.6.1915 Petroskoissa. Suoritettuaan ylioppilastutkinnon Jyväskylässä hän valmistui agronomiksi ja toimi sittemmin maatalousministeriön asustusasianosastolla, kansanhuoltoministeriön osastosihteerinä ja toimistopäällikkönä.

Maatalousministeriön yleiselle osastolle Kosti Fadjonen tuli 1950 ja toimi asustusasianosaston (vuodesta 1959 asutushallitus) ylim. esittelijänä 1951—1971, maatilahallituksen ylim. esittelijänä 1971—1976 ja toimistoagronomina vuoteen 1978, jolloin jäi eläkkeelle.

Fadjosten suku on kotoisin Aunuksen Karjalasta, Porajärveltä.

Kauppias Viktor Nykänen kuoli 10.5 kotonaan Ilomantsissa. Hän oli syntynyt Vian Karjalassa Akonlahdessa 19.3.1912. Hän muutti Suomeen perheensä mukana 1921. Kauppakoulun jälkeen hän oli työssä isänsä liikkeessä Juuan Ahmovaarassa kunnes perusti 1937 oman kauppayrityksen Ilomantsiin.

Viktor Nykänen hoiti lukuisia luottamustoimia kunnan ja seurakunnan piirissä. Laulaminen ortodoksisessa kirkkokuorossa oli hänelle erikoisen rakas harrastus.

Viktor Nykänen vaali ahkerasti heimoperinteitä ja hän oli Karjalan Sivistysseuran jäsen.

• NOKIA-YHTYMÄN elektroniikkateollisuus laajentua mm. vuodenvaihteen yritysostojen jälkeen organisaatiota on täsmennetty ja laajennettu seuraavasti:

Nokia Elektroniikan yritys suunnittelujohtajaksi on nimitetty tekniikan lisensiaatti Timo H. A. Koski, MBA. Nokian informaatiojärjestelmät-tulosyksikön johtajaksi on nimitetty dipl. insinööri Heikki Keränen.



Tekn. lis. Timo H. A. Koski



Dipl. ins. Heikki Keränen



**KARJALAN HEIMO RUIJAN MEREN ÄÄRELLÄ.** Nordkapp on Euroopan mantereen (toiseksi) pohjoisin kohta, tunnettu turistikohte, äärimmäinen piste Jäämeren partaalla. Moni lukijoistamme lienee käynyt siellä. — Seuramme jäsen Johannes Karhu teki tuon matkan viime vuoden heinäkuussa. Kuvassa Johannes poseeraa liuskakivistä srojitun turistihallin edustalla. Kädessään hänellä on Karjalan Heimo!



KSS:n vuosikokouksessa muistettiin vuosia täyttäneitä kyykkäilijöitä. Kuvassa vas. Pentti Ratia (Koivisto), Hilka Nikkola (Inkeri), Heikki Halonen (KSS) ja Ilmari Honkala (Suojärvi). Sankareita ihailee Boris Karppele. — Prof. Matti Kuusi täytti 70 vuotta, mutta oli piilossa. Hänelle myönnettiin oikeus aloittaa kyykkäpeli edistä ja samalla varattiin suuri lusikka ja haarukka kunnan ylläpitämiseksi.



Ohimarssi Suojärven Jehkilän vanhalla sillalla eli siis ennen vuotta 1929. Lottien lahjoittama lippu ensi kertaa paraatissa mukana. Etualalla palttopukuinen heimosoturi Eljas Härkönen seuraa, sujuuko marssi Pyhäniemen malin mukaisesti.